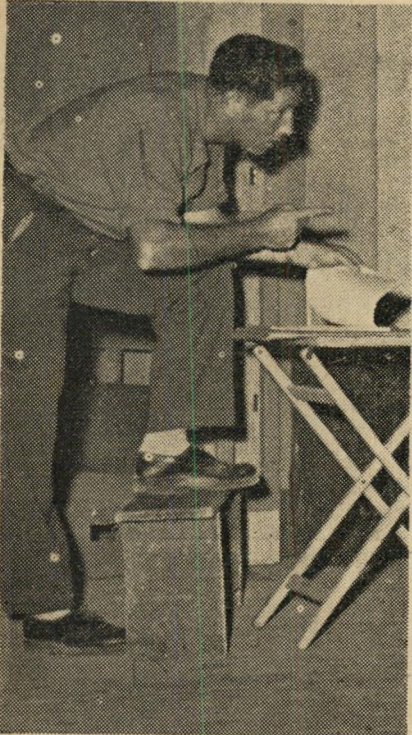

גידם חנור הביתה

והפגם הטכני הגדול ביותר: הבדיחות. יש במחזה כמה דברים שאינם לעצם העניין. אחד מהם הוא בדיחות תפלות כגון: סבא טבצ"י ניק מכנה לסלפון בשם טראקטור (או מחוטל). האורחים רוצים לרכוז כי הם מצפים לכיבד, ואחד אומר: "תודה, כבר אכלתי — לפני יומיים". אחרי זה "שתיתי" — לפני שבועיים; ואחרי זה "לפני חרשיים". ומישהו נשאר תקוע כחורן ביבשה, ואחרי זה עוד אחד נשאר תקוע כחורן ביבשה, ושוב תירן ביבשה. ו"שוכתי גיזיין" ושוב "שופתי גיזיין".

ועתה לעצם הבעיה: משרד השיקום כבר זכה לביקורת חריפה מכמה צדדים. האמת היא כי כל שיקום לא יחזור לנכה את הפגם.

הדראמטורג יגאל מוסינון
"תודה, אכלתי לפני יומיים"

שבגופו, ומשום כך אין שיקום מלא אפשרי כלל. אבל הרי אין לבוא בטענות בלתי מבוססות כלפי מוסד צבורי שעזר במלוא יכולתו לגבורי הקרבות, ללא ליאות.

לעומת זאת ממלא המחזה שליחות חברתית בהוקיעו את יחס הצבור לנכים. (ביחוד חשו בזה הנכים שחזרו מן השבי, ויחס זה בא להם בהפתעה). הצבור, תחת אשר ירחם על הנכים, מרחם על עצמו, ואינו רוצה לראותם. לשבחו של "המטאטא" יש לומר כי התיאטרון השתדל להציג את התומר הנתון לו בצורה הטובה ביותר. גם אבסורד זה ששמו קביצקו (באך) וגם סטאנדארד זה של סבאיטובלב (לונדון) וגם דמותי רפאים ואת של בלאנק הגדם (פרדו) הצליחו בכל זאת לשכנע, עד אשר שבנו וחשבנו על מה שראינו.

מירד

יגאל מוסינון, בן 33, איש קומה, גבה מצח, מיובל כפות, חבר מושב ואב לארבעה ילדים, כותב מחזות כבר שנים רבות. אחד מהם, "בערבות הנגב", הוצג לפני שנתיים ע"י "הבימה", והיה צרוף (שלצערנו אינו נדיר) של הצלחה קופתית וכשלון ספרותי. עתה מציג "מטאטא" את מחזהו של יגאל בשם "יום לאחר המלחמה".

מעשה בחיל, בלאנק שמו, שהיה ידוד משי פחת גלין משנים רבות, והוא ארוסה של אורה, בת. בצבא שרת יחד עם יורם, הבן, ונפצע בשעה שהציל חייל יורם. מלבד שנים אלה כוללת משי כחן: גלין את הבת עליוה, חיילת משוחררת (אורה) משום מה, לא שרתה בצבא, את האב, האב, מהממונים על הרכוש הנטוש, ואת הסב, אביו האב, טבצניק, אבן מאילניה.

בבית גלין מצפים לשובו של בלאנק, איש כורכו. והנה בא יורם, שיצא לקראתו, ויכספר כי בלאנק חזר גדם. אורה מודעצת ומסתגרת בחורה. כל השמחה לקבלת פני החזור מופרת. בין הבאים לקבל את פני בלאנק שני טרי ראים מן הגדוד, אברהם ושלמה. שניהם עובדי דים כנהגים במשרד הרכוש הנטוש, ושניהם מאוהבים בבתיה, בת הזוג זומרה, הבא העירה כדי לקנות מאת טבצניק הוקן את נחלתו. לשלמות האנסאמבל נע בבית גלין פקיד בשם קביצקו, מפקידי משרדו של גלין, המחזר אחרי אורה.

כעבור כמה ימים רואה יורם כי לא רק אורה הפנתה עורפה לבלאנק, אלא החברה כולה. יורם עסק בעניין שיקומם של הנכים עוד לפני שובו של בלאנק, ועתה מתעוררת הבעיה בצורה אישית. יורם מציע לבלאנק כי יגולו מן הרכוש הנטוש לשם שיקומו של בלאנק, אבל הלה מסרב בתוקף, — גנבה איננה טיבה בעיניו מפילא:תרופיה. בכל זאת מזכיר כים שני הנהגים, אברהם ושלמה. לשוחח בתכנית זאת, הנראית להם קלה ונוחה. הדברים מגיעים לאוני קביצקו, וכשנעלמה מכונית טעונה, ונהגה נאכר, חל מיד החשד על יורם כי שותף הוא לגנבה. יורם מודה.

בלאנק רוצה לעזוב את בית גלין, אבל האב מעכבו לצרכי חקירה. עלבון זה שיבר את רוחה של אורה, הרוצה להתפייס עם ארוסה, ואחותה מסייעת לה בזה. בשעת החקירה מתברר כי הפושע הוא קביצקו, שזיף תעודות כדי להפיל את הנהגים בפת. אז נשאל יורם למה היה עליו להודות בפשע שלא פשע, והוא מגלה כי רצה לזעזע את מצפון הבית בקשר ליחסו אל החייל הנכה, והוא מסיים במונולוג שכוחתו לזעזע את כל רצופים.

המחזה בנוי מתוך יציעת חוקי הדראמה, ויש בו המתח, התסבוכת והפסגה, ואחריהן התרת העלילה כראוי. בכמה מקומות (כמו בניסתו של בלאנק) מודעזים הצופים עד דמעות, והזוג זומר (קרנניק ואבא) הוא כמזעק מן החיים. החייל הגדם עצמו כמעט שאינו נראה. לפני שנעבור אל יסודות המחזה, יש בו כמה פגמים כמעט טכניים. קביצקו, הביורוקראט שלא נחם, הוא אובייקט נאה לשיאה, אבל במחזה הוא טפש. אין בין המשחמטים כאלה המדברים בזלזול על פצועי הקרבות, כפי שעושה זאת קביצקו. להפך, דוקא הפחדנים, הקאריריסטים ודומיהם, הם הקושרים תהלה לגבורי הקרבות, ללא ליאות וכשיהיה צורך בגבורי קרבות נוספים סמכו על אלה שיביאו דוגמות נאות מן העבר.

הבמאי אוקסנברג מסביר פגינה לשחקניו
"שופתי גיזיין"

**ברכה
שנה טובה**

מאת
שהם שדותי הים
סוכנים כלליים של:
צירם
חברת השיט הישראלית
קו ישראל-אמריקה

ת פ ר י ט
ה י ר ח ו ן ל כ ל
להשיג בכל הקניונים
שפע חומר ותמונות
הופיע

קצרנות
נמדת בקלות מפליאה על ידי מיליונים אנשים בכל הארצות וברוב השפות בעולם לפי שיטת גרג הפשוטה בראשית ספטמבר נפתחים קורסים חדשים לקצרנות עברית ואנגלית לפי שיטה נפלאה זו בהנהלת מר ה. קמפינסקי הירשמו מיד — והבטחתם לעצמכם מקום בכיתה! ח'פיה: (ימים א, ו) אצל מר קמפינסקי, רחוב פזנר 19. תל-אביב: (ימים ב, ג) מלון "אירופה", רח' אלנבי 42, טל' 2913. ירושלים (ימים ד, ה) מלון "ויטא", רח' המלך דוד 21, טל' 2515. **ה ה צ ל ח ה מ ז כ ט ת!**

**תאני
תנובה**

פרי מובחר באריזה היגינינית